קבֶּז

בְּתוֹךְ הַנַּחַל

דִּבּוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים, מְעוֹרְרִים, מְעִירִים וּמְחַזְּקִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר **בְּתוֹךְ הַנַּחַל** נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה נִמְצָאִים, וּמִתּוֹךְ נַחַל קָדוֹשׁ זֶה נוֹבְעִים, לְהַחֲיוֹת נְפָשׁוֹת עַם יִשְׂרָאֵל הַצְּמֵאִים, שֶׁנִּשְׁמְעוּ עַל־יְדֵי הָאִי״שׁ אֲשֶׁר עַל הָעֵדָה, כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ, עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, חִיּוּת נַפְשֵׁנוּ, רֹאשׁ חֲבוּרָתֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב הָרַה״ג **רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶר** שְׁלִיט״א

פרשת קרח תשפ״ג [פנימי, בלתי מוגה]

ליל שבת קודש

בליל שבת קודש פרשת קרח תשפ״ג, דיבר מו״ר שליט״א דיבורים נוראים ונפלאים מלימודי החיים שיש בפרשת השבוע

פתח ואמר מו״ר שליט״א: שבת קודש **פרשת קרח**, היא לימוד חי בכל עמידת האדם בחייו, שיזכה להיזהר בכבוד הצדיקים, יזכה לאמונת חכמים, ויחיה חיים של שלום, אהבה וכבוד לכולם, שכל הדברים האלו תלויים המה אחד בשני.

אשרי אדם שזוכה לקנות לעצמו את מידת השלום, לכבד כל אחד, לא להשפיל ח״ו את הזולת, ובעיקר - להיזהר בכבוד הצדיקים והחכמים!

הנה דרך של בנית בנין, שמתחילין עם היסוד, וכך עולים מלמטה למעלה, ועל כן נתחיל לדבר מילדים:

ילדי ת״ת יקרים [כאן פנה למקום ישיבתם הקבוע], כמה צריכים לשמור ולהיזהר שתהיה אווירה טובה בכיתה, הרי זה גורם את כל הטוב וה׳כיף׳ שיש...

כשיש אווירה לא טובה - של השפלות וזלזולים, למשל: כשמשחקים ביחד, אם כל האווירה מלאה בדיבורים של השפלות וביזיון, וכ״ש הרמות ידיים אחד על השני, זה הורס את כל החיות והכיף שיש במשחק, זה גורם שהאווירה בכיתה לא תהיה מהנה... משא״כ אם קונים את מידת השלום - משחקים באווירה טובה, מדברים יפה אחד אל השני, אזי יש הרגשה טובה לכולם, ומרגישים בגן עדן...

וכן הוא הלימוד לבחור בישיבה: **תהיה תמיד בשלום ואהבה עם החברותא, לא לריב ולדבר לא יפה, לא להשמיץ אחד את השני, ולא לזלזל אחד בשני, תמיד לכבד אחד את השני, לגלות הערכה אחד לשני, וזה חוזר אליך! בחורים צריכים לשמור שתהיה אווירה של שלום ואהבה בישיבה!**

וכן אצל אברך בביתו, כמה עליו לחיות בשלום ואהבה עם אשתו, **אם יש שלום - שם הגן עדן! אם אין שלום - זה הגיהינום, רח"ל...**

וכשאדם זוכה לקנות בנפשו מידה יקרה זו של שלום וכבוד אחד לשני, ממילא הוא יזכה לאמונת חכמים, כי כשם שמדבר את הזולת - כן יכבד את הצדיקים והחכמים, ויזכה לקבל מהם ג"כ את הכבוד הנפלא הזה, כי כשאדם זוכה להתקרב לצדיק, אזי הצדיק 'מכבד' אותו, כי הצדיק מוריד עצמו אליו, מלמד אותו משפטי הנהגות ישרות, וממילא הוא מכבד אותו, ואדם צריך לדעת את זה, שהצדיק מכבד אותי, וממילא עליו לכבד ולהעריך ולהחשיב את זה, לכבד ולייקר את החכמים.

וזו היתה טעותו של קרח, שאכן הוא ועדו היו אנשים גדולים וחשובים, קרח מנושאי הארון היה, אבל לא היתה לו את מידת השלום והכבוד שצריך להיות לכל אחד, ובפרט לצדיקים, אלא הוא הסתכל רק על עצמו, בשעה שהיה צריך לעשות חשבון פשוט: **הרי משה רבינו, הוא זה שנתן לך את הכבוד הגדול הזה להיות מנושאי הארון, כי הרי משה רבינו עשה את הכל עפ"י הגבורה, וקרח זכה להיות אחד מהם, א"כ כמה עליך להעריך ולהחשיב את המתנה הזאת, ולכבד חזרה את הצדיק שזיכה אותך בזה!** אך קרח לא זכה לזה...

וזהו: "וַיִּקַּח קֹרַח" וגו', ולכאורה היה צריך להיות כתוב ההמשך - מה לקח, אך זה לא כתוב, וטעון הסבר.

[אגב, מובא בדברי הצדיקים על זה, ש"וַיִּקַּח קֹרַח" - מה לקח? "בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת בֶּן לֵוִי" - את היחוס שלו, איך שהוא הבן של יצהר, נכד של קהת, והסבא-רבה שלו זה לוי, ובכך התגאה. אך באמת, ענין של יחוס צריך להביא את האדם לידי התעוררות גדולה: הנה אבותיי היו כאלו גדולים, מתי גם אני אזכה להיות כמותם?... ובמקום להתגאות

ביחוס - "יש לי יחוס, תכבדו אותי", עליו לקחת את הצד החיובי שביחוס - להתעורר מאד מאד "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי"... וזו היתה טעותו של קרח].

עפ"י האמור יובן היטב, כי "**וַיִּקַּח קֹרַח**" היינו שלקח את עצמו, וכדברי חכמינו הקדושים (סנהדרין קט:): "**לֶקַח רַע לָקַח לְ'עַצְמוֹ'**"; כי ראה את 'עצמו', היינו את כבוד עצמו, ולא נתן כבוד לצדיקים, לא העריך והחשיב את החכמים.

כי כפי שדיברנו רבות לאחרונה, אדם צריך לזכור שהוא עצמו רק 'חצי' מהסיפור, אתה רק 'חצי צורה', ואל תסתכל רק על עצמך, תתחבר עם השני, תכבד ותייקר את השני, עאכ"ו שתכבד ותייקר תלמידי חכמים וצדיקים, אבל קרח לא זכה לזה, והתקיים בו "**ויקח - קרח**", הוא לקח את עצמו, הסתכל רק על עצמו, ולכן הגיע למה שהגיע רח"ל...

וכן הוא בביתו של אדם, אם יזכור שהוא רק 'חצי', ואשתו היא 'חצי' נוסף, ורק יחוד - בשלום ואהבה - ישנה השלימות, אזי שם הגן עדן הנפלא, כי זוכים לקבל את הלימוד הזה שכל אחד חסר בלעדי השני, א"כ כמה עליו להעריך את השני, לכבד את השני, לשמור שלא לזלזל או להשפיל את השני.

והשלום, זהו הכלי מחזיק ברכה לקבל בתוכו את כל השפע, וכדברי המשנה (עוקצין ג): "**לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום**"; כשאדם זוכה להיות בשלום ואהבה עם כולם, בזה ממשיך על עצמו כל מיני השפעות טובות, וזוכה לכלי המחזיק ברכה.

והנה, כשאדם מכבד את הזולת, אין זה גורע מכבודו, אלא אדרבה, אומרת המשנה (אבות ד, א) "**איזהו מכובד? המכבד את הבריות**" - בזה שאתה מכבד את האחר, אתה בעצמך נעשה מכובד, כי כל אחד מחפש מילה טובה, כל אחד נמשך לאווירה טובה של שלום וכבוד, ואחד שמכבד את הזולת - נמשכים אליו ומכבדים אותו ג"כ, זה דו-סטרי.

וזו היתה טעותו של קרח, הוא לא הבין שכשהוא מכבד צדיקים - הוא בעצמו זוכה להתכבד, כי הצדיקים משפיעים עליו בחזרה את אורם הנפלא וכבודם הרם, משא"כ כשעושה צחוק מהצדיקים, ואומר "**מדוע תתנשאו**", בזה פגם בכל

העניין, כי אם היה מתבונן בזה, היה מבין שאף אחד לא בא להתנשאות עליו... אדרבה, נותנים לו את הכבוד הכי גדול, הרי אתה מנושאי הארון, תשמח עם מה שיש לך, תעריך ותחשיב את זה, אתה רוצה להיות כהן גדול? זה מה שהקב"ה בוחר, שזהו "וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' הוּא הַקָּדוֹשׁ", אבל תעריך ותכבד את מה שיש לך, ותייקר את הצדיק שהביא לך את כל זה, שזיכה אותך בכל זה, וכשתכבד את הצדיק - תקבל בעצמך כבוד נפלא, ואם אתה תרדוף אחר הכבוד - הכבוד יברח ממך, משא"כ מי שבורח מן הכבוד - הכבוד רודף אחריו.

כי זה כלל ולימוד לאדם: להיות מכובד, אין הכוונה להשפיל את השני ח"ו, בזה אתה נעשה בלתי מכובד כלל וכלל... להיות מכובד הוא כשאדם מכבד את השני.

ובזה סיפרנו כמה פעמים את הסיפור על הרבי המהר"ש מחב"ד זי"ע, שפעם ראה את שני ילדיו בחצר, והנה הגדול מביניהם - היה נמוך קומה, ודוקא הקטן - היה גבוה, והנה רואה האבא את האח הגדול, שמחמת שרצה להרגיש גדול, הוא חופר בור, ודוחף אחיו הקטן [שהיה גבוה ממנו] אל תוך הבור...

כשברר אביו הקדוש מדוע עושה זאת, השיב כי הוא יותר גדול ממנו, ורוצה להרגיש את זה, ועכשיו שהוא בתוך הבור הוא יותר גבוה ממנו...

ענה ואמר לו אביו הקדוש: **דע לך בני, שבזה שחפרת בור והכנסת את אחיך, לא נעשית יותר גדול, אלא ההפך מזה... מה 'כן' תעשה? תיקח איזה במה, תביא איזה כסא, תשים אותו ליד אחיך, תעלה על הכסא, ותרגיש שאתה הכי גבוה מכולם... אבל ללא השפלת הזולת!**

יוצא מזה לימוד נפלא לאדם, שבל יחשוב שבזה שירמוס את האחר - יקבל גדולה, אלא ההפך מזה, ובזה פגם קרח, דוקא בגלל שעשה צחוק וליצנות מהצדיק, וערער על ההנהגה ועל הכהונה, נפל אל תוך האדמה, הוא וכל עדתו, משא"כ אם היה זוכה לכבד את הצדיקים, לא לעורר ריב ומדון, היה זוכה להיות מכובד בעיני כולם, ולהיות שמח עם חלקו שזכה לו, ולדעת היטב, שבזה שתתן כבוד לשני - אתה מתכבד!

זה הלימוד הנפלא היוצא מפרשת השבוע, לימוד חי לכל חיי האדם.

הקב"ה יעזור לנו, שנזכה להיות מקורבים באמת לצדיקים אמיתיים, לכבד ולייקר אותם, לחיות בשלום עם כולם, וזה יעשה כלי נפלא לקבל בתוכו כל הברכות וכל הישועות, ובזכות זה מהרה ניגאל בגאולת עולם, אמן!

***

בוקר שבת קדש

בבוקר שבת קודש פרשת קרח תשפ"ג, דיבר מו"ר שליט"א דיבורים נוראים ונפלאים בסיפו"מ של רבינו, מעשה ב' – ממלך וקיסר

לשון רבינו ז"ל בסיפורי מעשיות:

וְהַמֶּלֶךְ כָּתַב לְכָל הַמְּדִינוֹת, שֶׁיִּתְקַבְּצוּ וְיָבוֹאוּ עַל הַחֲתֻנָּה שֶׁלּוֹ, וּבָנָה פָּלָטִין בִּשְׁבִילָהּ. וְהִיא צִוְּתָה, שֶׁיָּבִיאוּ לָהּ אַחַת־עֶשְׂרֵה בְּנוֹת שָׂרִים שֶׁיִּהְיוּ עִמָּהּ. וְצִוָּה הַמֶּלֶךְ, וְשָׁלְחוּ לָהּ אַחַת־עֶשְׂרֵה בְּנוֹת שָׂרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבָנוּ לְכָל אַחַת פָּלָטִין מְיֻחָד, וְהִיא הָיְתָה לָהּ גַּם־כֵּן פָּלָטִין מְיֻחָד. וְהָיוּ מִתְקַבְּצוֹת אֵלֶיהָ, וְהָיוּ מְזַמְּרוֹת בִּכְלֵי־שִׁיר וּמְשַׂחֲקִים שָׁם עִמָּהּ.

פַּעַם אַחַת אָמְרָה לָהֶם, שֶׁתֵּלֵךְ עִמָּהֶם עַל הַיָּם, וְהָלְכוּ עִמָּהּ, וְהָיוּ מְשַׂחֲקִים שָׁם. וְאָמְרָה לָהֶם, שֶׁתְּכַבֵּד אוֹתָם בְּיַיִן טוֹב שֶׁיֵּשׁ לָהּ. וְנָתְנָה לָהֶם מֵהַיַּיִן שֶׁבַּסְּפִינָה, וְנִשְׁתַּכְּרוּ וְנָפְלוּ וְשָׁכְבוּ. וְהָלְכָה וְהִתִּירָה הַסְּפִינָה, וּפֵרְשָׂה הַוִּילוֹנוֹת, וּבָרְחָה עִם הַסְּפִינָה.

פתח ואמר מו"ר שליט"א: אנחנו אוחזים בסיפור של המלך וקיסר, ואוחזים אנו בדברי רבנו ז"ל, שמספר שבת הקיסר נמצאת עתה בסכנה גדולה, כי נפלה לידיו של הס"מ, שזה המלך, שהוא "מלך זקן וכסיל", ומספר רבינו: **וְהַמֶּלֶךְ כָּתַב לְכָל הַמְּדִינוֹת, שֶׁיִּתְקַבְּצוּ וְיָבוֹאוּ עַל הַחֲתֻנָּה שֶׁלּוֹ, וּבָנָה פָּלָטִין בִּשְׁבִילָהּ** - כי בוודאי יעשה הס"מ את כל מה שביכולתו ע"מ לתפוס נשמה טהורה מישראל ולהפיל אותה בנוקבא דתהומא רבה, והוא רוצה להראות את כוחו וגדולתו, ועל כן בונה לה פלטין מיוחד וכו'.

ופה מונח לימוד נורא ונפלא לגבי שידוכים, שישנם השומעים הצעות שידוכים לבניהם, ומיד נכנסים בכל

מיני מחשבות של "היכן נערוך את החתונה", "הרי צריך להכין אוכל בשפע וביוקר, ותזמורת גדולה, ואולם מפואר, מאיפה נשיג את כל זה?"... **שבאמת הכל שטות ודמיון אחד גדול! מי שמתבונן בעין אמת על כל העניין הזה של חתונות שמקיימים בפאר, רואה שכל זה חתיכה אחת של דמיון!**

אתה עושה אירוע מפואר, מזמין מאות מנות יוקרתיות, תזמורת עם נגנים שונים, פרחים וכו', וכל זה כדי שיראו איזה אירוע עשית... הרי כולם יודעים שאתה לא כזה עשיר גדול... וגם אם יש לך הרבה כסף, ואין לך בעיה לעשות כזה אירוע, זה עוד בעיה - שאתה לא יודע מה לעשות עם הכסף שלך... במקום להשקיע את זה במוסדות התורה והחינוך, בניני הקדושה, אתה משקיע את זה על הבל וריק... ק"ו מי שאין לו, הרי הוא לוקח כל מיני הלוואות וכו', ונכנס לחובות עצומים, הכל בשביל להראות איזה אירוע עשה... ויתירה מזו, הוא שם בכניסה קופה גדולה כדי שיכניסו נדבות בשבילו...

וכי אתה צריך לעשות ארוחת ערב לכל מי שבא בכזה הרבה כסף? מילא המשפחה והאורחים שבאו מחוץ לעיר להשתתף בשמחה, בודאי ראוי לעשות סעודת מצוה ולהביא להם לאכול וכו', אבל מי ביקש ממך לשפוך כ"כ הרבה כסף לחינם?!... לא "ויהי ממחרת" שוכחים את זה, אלא תכף ומיד אחר האירוע כבר שכחו מכל מה שעשית, וזה כשחוק בעיני בני אדם, שיודעים שאתה לא כזה עשיר גדול... ולקחת כאלו הלוואות בשביל חתונה.

משא"כ אם זוכים להצטרף לעדה קדושה שמקיימים שמחות כמעט ללא עלות, **אבל לא שוכחים את העיקר - שיש פה זוג קדוש שהולכים להקים בית נאמן בישראל, עפ"י דרך הצדיקים, וממשיכים את שרשת הקדושה של עם ישראל, על זה צריכים להתמקד בשמחה של חתונה, וכשעושים את כל היוקרתיות הנ"ל - שוכחים מהעיקר לגמרי...**

אבל בשביל זה צריכים לקחת את הלימודים של הצדיקים, לקבל את השכל והדרך הזאת, להבין מה העיקר והתכלית בחיים, ולא לעשות מהטפל

עיקר, אלא לדעת שעיקר שמחת חתונה זה שמקבלים הדרכה נכונה לחיי נישואיהם, זוכים לילך בדרכי הצדיקים, להקים בית על יסודות של אמונת חכמים; זה העיקר!

אבל אצל הס"מ זה שונה, ובוודאי הוא בונה בשבילה פלטין וכו', ומספר רבינו: **וְהִיא צִוְּתָה, שֶׁיָּבִיאוּ לָהּ אַחַת־עֶשְׂרֵה בְּנוֹת שָׁרִים שֶׁיִּהְיוּ עִמָּהּ** - שזה רומז, כפי שהסברנו, על צירוף הרחוקים אל תוך הקדושה, כי י"א הבנות רומז לי"א סממני הקטורת, שעל זה אומרים חכמינו הקדושים, שכל תפילה שלא מצרפים אליה פושעי ישראל אינה חשובה, כי אמנם יש עשרה אנשים כשרים במנין, אבל בנוסף לזה צריך להכניס את ה'אחד-עשרה' - לקרב עוד אחד לתוך הקדושה, כי כשיש מנין קדוש של עשרה, אזי בוודאי יכולים לקרב גם הרחוקים מן הקדושה, ולהכניסם ג"כ בתוך מחנה הקדושה.

ואכן: **וְצִוָּה הַמֶּלֶךְ, וְשָׁלְחוּ לָהּ אַחַת־עֶשְׂרֵה בְּנוֹת שָׁרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבָנוּ לְכָל אַחַת פָּלָטִין מְיֻחָד, וְהִיא הָיְתָה לָהּ גַּם־כֵּן פָּלָטִין מְיֻחָד** - כי כנ"ל, הס"מ רוצה להראות גודל עשירותו וכו', ועושה כל מה שהיא מבקשת. **וְהָיוּ מִתְקַבְּצוֹת אֵלֶיהָ, וְהָיוּ מְזַמְּרוֹת בִּכְלֵי־שִׁיר וּמְשַׂחֲקִים שָׁם עִמָּהּ** - פה מונח הלימוד הנפלא של רבינו: **מה סוד ההתחזקות של נשמת בר ישראל כאשר נופלת בשבי לידי הסטרא אחרא? עצתה היא: שמחה!**

רבינו ז"ל אומר (ליקו"מ ח"ב סי' י): **מה שהעולם רחוקים מה' יתברך הוא מחמת חסרון ישוב הדעת, ולישוב הדעת אי אפשר להגיע כי אם ע"י שמחה**; שמחה מרחבת דעתו של אדם! אדם שהוא לא בשמחה, המוח שלו מצומצם, ואין לו גדלות המוחין, השמחה נותנת לאדם ישוב הדעת בחייו!

ואם יבוא הס"מ להחליש דעתך: "למה אתה שמח?" **אף אתה השב ואמור לו: "כי הצדיקים אמרו לי להיות בשמחה!"**... רבינו ז"ל מגלה באותה תורה הנ"ל, שכל יהודי יש לו לשמוח על כל פנים בזה שאיננו גוי ח"ו, והוא זוכה להיות יהודי, **אני שמח שאני יהודי! את זה לא יכולים לקחת מהאדם, הרי אני יהודי...**

ורבינו ז״ל מגלה (ליקו״מ ח״א סי׳ קסט) שהשמחה זה מה ששומר את האדם מפגם הברית רח״ל; **שמחה נותנת לאדם שמירה מכל הטומאות! כשאדם שמח הוא מגרש את כל הטומאה ממנו!**

והבת קיסר, שהיתה חכמה מאד, זו היתה העצה שלה, להיות בשמחה, ועל כן אלו י״א הבנות זימרו בכלי שיר לפניה, הכל כדי להינצל מן הטומאה ע״י השמחה.

מספר רבינו: **פַּעַם אַחַת אָמְרָה לָהֶם, שֶׁתֵּלֵךְ עִמָּהֶם עַל הַיָּם, וְהָלְכוּ עִמָּהּ, וְהָיוּ מְשַׂחֲקִים שָׁם. וְאָמְרָה לָהֶם, שֶׁתְּכַבֵּד אוֹתָם בְּיַיִן טוֹב שֶׁיֵּשׁ לָהּ. וְנָתְנָה לָהֶם מֵהַיַּיִן שֶׁבַּסְּפִינָה, וְנִשְׁתַּכְּרוּ וְנָפְלוּ וְשָׁכְבוּ** - כל זה עשתה בחוכמתה כדי להינצל מהס״מ, וזה מה שהמשיכה לעשות: **וְהָלְכָה וְהִתִּירָה הַסְּפִינָה, וּפָרְשָׂה הַוִּילוֹנוֹת, וּבָרְחָה עִם הַסְּפִינָה** - כאן מגלה רבינו את סוד ההצלה מן הס״מ: **תברח! אם יש מקום של טומאה, מדברים דיבורים אסורים, עושים צחוק וליצנות, תברח! תקיים מה שעשה יעקב אבינו, שברח מלבן, וכמ״ש** (בראשית לא, כא) **״וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ״ - לברוח, זו העצה!**

וזה מה שאנו מוצאים בפרשת השבוע, שכתוב (במדבר טז, לד): **״וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן תִּבְלָעֵנוּ הָאָרֶץ״** - קיימו את הבריחה הקדושה הזאת מכל הטומאה! יש ליצנים שעושים צחוק מהצדיקים? הם מבזים את משה רבינו ואהרן הכהן? יש את קרח ועדתו שהם מחציפים נגד הצדיק? **בורחים מהם! אל תתקרב לכל האזור שלהם!** אתה נמצא במקום שעושים צחוק וליצנות מצדיקים? **תברח!** תקיים ״נסו לקולם״ - ברחו!

וכאן ג״כ מונחת התרופה: **״נסו לקולם״** - **׳לקולם׳** דיקא, להיכן הם ברחו? אל הקול הקדוש שלהם! קול של תורה, קול של תפילה, קול של דיבורי אמונה והתחזקות, **לזה נסים ובורחים! למחנה הקדוש של הצדיקים - לשם נסים ובורחים!**

ואת זה קיימה עתה בת הקיסר, היא ידעה שהעצה להינצל מהס״מ - לברוח, שזהו: **וּבָרְחָה עִם הַסְּפִינָה** - ׳ספינה׳ רומז לגוף של האדם, שהוא

לוקח את עצמו ובורח ונס ממקום הטומאה, הישר אל הקדושה - אל הים, שזה מרמז על ים החכמה, שזה ענין של תורה ותפילה, שזהו **"נסו לקולם"** - אל הקול הקדוש, הכל ענין אחד, שאדם זוכה לנוס מהס"מ הישר לתוך הקדושה, אל הים הקדוש!

והנה מספר רבינו, שמקודם היא הביאה לכל החברות שלה יין טוב, שזה לימוד של הפצה: רביז"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן רס): **מי שטעם את היין ההונגרי - אותו לא יכולים להטעות כלל וכלל**; כי כן היה, שהיין המשובח היה היין שבא מהונגריה [דווקא מהאזור של טאקאי - היכן שאביו של מוהרא"ש הקדוש היה רב, כל האזור הזה של טאקאי וקרעסטיר וכו', משם היו יוצאים גפנים הכי משובחים ליינות, ולא בחינם דוקא משם, היכן שמקורו של מוהרא"ש הקדוש...], ואמר רביז"ל בדרך משל, שאחד שטעם מהיין ההונגרי, אותו לא יכולים להטעות עם סוג יין אחר [יש מאת סוגים של יין...] שהוא הונגרי, כי הוא יודע היטב מהו היין ההונגרי.

שזה סובב והולך על כלליות לימודי רבינו הקדוש, שגילה כזה אור בעולם, לימודי התחזקות כ"כ נפלאים ומתוקים, וכל מי שזוכה לטעום מזה, מתקיים בו (משלי לא, יח) "טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ" - הוא זוכה להבין איזה אור נפלא ונערב יש פה...

ורואים את זה בחוש ובמציאות, שיש כאלו שבאים לפעמים לראות ולשמוע אצל מחנה הקדושה של הצדיקים, והם משתאים עד למאד "וכי יש כאלו לימודים?... מעולם לא שמענו כאלו דיבורים... וכי קיים כזה דבר?!"... הם חושבים שהם נמצאים באיזה מקו למעלה בגן עדן... ובאמת רביז"ל מגלה לנו שהן הגן עדן והן הגיהינום נמצאים כאן בזה העולם... **ואדם הזוכה לטעום מהיין ההונגרי, מהלימודים והעצות של רבינו הקדוש, הוא זוכה לחיות חיי גן עדן בזה העולם, ואותו לא יכולים אף פעם להטעות!**

והנה, אם אתה זכית לקבל כזה אור נפלא בחייך, מדוע שלא תפרגן את זה גם לאחרים?... למה תחזיק טובה

לעצמך?... תפיץ את האור הלאה!
תגלה את זה לעוד אחד!

שזה מה שעשתה הבת מלך, היא לקחה את "היין הטוב" - היין ההונגרי, והשקתה את כל י"א החברות שלה באותו יין, היינו שהטעימה אותן מלימודי הצדיקים, והם זכו לקבל זאת עד שהשתכרו לגמרי, היינו שקיבלו זאת כקבע בליבם בל תימוט לעולם ועד, ותכף ומיד היא התירה הספינה וברחה יחד עם י"א הבנות, כי כשזוכים לטעום מהיין ההונגרי - מלימודי הצדיק האמת, זוכים לקבל את הלימודים הקדושים איך לברוח ולנוס מפני הס"מ, ולזכות להגיע ל'ים החכמה'.

ממשיך רבינו לספר: **וְהֵם (הַיְנוּ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו) הֵצִיצוּ וְרָאוּ שֶׁהַסְּפִינָה אֵינֶנָּה וְנִבְהֲלוּ מְאֹד** - ועתה כל בהלתם היא מחשש תגובתה של בת הקיסר, כשהיא תשמע שספינתה אבדה, כי לא ידעו עדיין שהיא ברחה עם הספינה, אלא חשבו שהיא נשארה בפלטין שלה, וזהו מה שממשיך לספר: **וְאָמַר הַמֶּלֶךְ: הִזָּהֲרוּ שֶׁלֹּא לְהַגִּיד לָהּ פִּתְאֹם, כִּי צַעֲרָהּ יִהְיֶה גָּדוֹל מְאֹד עַל סְפִינָה יְקָרָה כָּזוֹ (כִּי הַמֶּלֶךְ לֹא הָיָה יוֹדֵעַ, שֶׁהִיא בְּעַצְמָהּ בָּרְחָה עִם הַסְּפִינָה, וְהָיָה סָבוּר שֶׁהִיא עֲדַיִן בְּחַדְרָהּ), גַּם אוּלַי תִּסְבֹּר, שֶׁהַמֶּלֶךְ נָתַן לְאֶחָד אֶת הַסְּפִינָה, רַק יִשְׁלְחוּ אֶת שְׂרָרָה אַחַת מֵהַבְּנוֹת שָׂרִים הַנַּ"ל לְהַגִּיד לָהּ בְּחָכְמָה** - כל זה כי חשבו שכולן נמצאות בפלטין שלהן. **וְהָלְכוּ לְחֶדֶר אֶחָד, וְלֹא מָצְאוּ אָדָם, וְכֵן לְחֶדֶר שֵׁנִי וְכֵן לְכָל הָאַחַד־עָשָׂר חֲדָרִים, וְלֹא מָצְאוּ אָדָם. וְהִסְכִּימוּ לִשְׁלֹחַ בַּלַּיְלָה שְׂרָרָה זְקֵנָה לְהַגִּיד לָהּ. וְהָלְכוּ לְחַדְרָהּ, וְלֹא מָצְאוּ אָדָם, וְנִבְהֲלוּ מְאֹד** - הכלל, בת הקיסר זכתה לנוס ולברוח מן הטומאה, כל זה מחמת ריבוי השמחה שהיתה לה יחד עם י"א חברותיה, ויען כי היה לנשמה קדושה זו לימודי הצדיק האמת - יין הונגרי, שאלו הם העצות של הצדיק האמת.

אשרי הזוכה ליטול עצה מהצדיק, ובכך מתקיים אצלו (משלי יא, יד) "**וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ**", וכמו שמובא בדברי רביז"ל (ליקו"מ ח"א סי' קמג) על פסוק זה, ושם אומר רביז"ל דבר נפלא: **גם אם מקבל עצת הצדיק, אף שאחר כך לא עלתה לו יפה מעצתו, אזי יודע שהיה רק מהשם יתברך;**

זוהי מעלת הזוכה ליטול עצה מצדיק!

יזכנו הקב״ה שנזכה להיות מקורבים באמת לצדיקים הקדושים, לקבל לימודיהם הטובים, ובקרוב נזכה לביאת משיח צדקנו, ולגאולה השלימה!

***

הגיליון יוצא לאור לעילוי נשמת

פאינה פרידא בת יעקב ע"ה
אמיל בן אברהם ז"ל

יהי רצון שיזכו לעלוי נשמה אמיתי בזכות פעולותיהם הקדושות של צאצאיהם שהותירו אחריהם ברכה, ובגן עדן תהא מנוחתם, אמן ואמן!

***

ימים אחרונים לסגירת הספר לדפוס! אל תחמיץ הזדמנות לקחת חלק בספרו המהודר של הצדיק - "דרכי איש"!

דוא"ל: s0584563404@gmail.com